

ogledni primjer za slične pristupe ostalim mikroregijama ne samo Dalmacije već i čitave Hrvatske. Jer upravo nedostatak temeljitijih istraživanja bližih terena onemogućio je autoru sigurno zanimljivu usporedbu, koja bi na još jedan način osvijetlila postojeću sabranu građu ovog kraja.

Sakupljajući, vrednujući i analizirajući sve ono što "slobodno i izravno komunicira u relativno manjim grupama ljudi, što znači sve ono što je prisutno u spontanom glazbenom izrazu ljudi, stanovništva određenog vremena i kraja", N. Buble je zauzeo suvremeni stav prema folklornoj glazbi kao dinamičnoj pojavi. Ne proučavaju se samo tradicionalni i autohtoni glazbeni sadržaji već i njihov život - varijante, promjene, uopće akulturacija folklorne glazbe.

Sakupljanje je, dakle, bilo višeslojno: s jedne strane zabilježeni su stari napjevi [uspananke, naricaljke i pripovjedne pjesme te obredno-crkvene i kalendarke pjesme] koji postepeno nestaju iz prakse te su na ovaj način spašeni od zaborava; uz njih su istaknute promjene, varijante ili njihov nestanak. S druge strane, zapisivane su pojave koje su prvobitno bile nefolklornog porijekla, a postepeno sve više postajale sastavni dio glazbenog života ove mikroregije [budnice i ostale pjesme iz nekadašnje banske Hrvatske, pjesme talijanskog porijekla ili nastale pod talijanskim utjecajem, masovne pjesme te kompozicije pretežno iz tzv. zabavne glazbe]. Posebno je naglašen i veoma zanimljiv fenomen klapske pjesme koji je zbog svoje dominacije često pogrešno smatran i jedinim činiocem današnje folklorne glazbe ovog kraja [a i čitave Dalmacije].

Građa je sakupljena na dva načina: arhivskim i terenskim istraživanjem. Arhivsko [povijesno i muzikološko] istraživanje rezultiralo je vrijednim podacima iz povijesti grada Trogira i o "nefolklornoj glazbenoj djelatnosti za koju se s razlogom može smatrati da je sudjelovala u oblikovanju folklorne vokalne glazbe". Arhivskim [etnomuzikološkim] istraživa-

njem autor je sakupio mnoštvo podataka i zapisa ranijih istraživača. Kritički je analizirao kako ranije sakupljenu građu [uspoređujući je i s vlastitim suvremenim zapisima i saznanjima o određenoj pojavi] tako i rad drugih zapisivača. Vlastiti terenski rad bio mu je utoliko olakšan što je rodom iz Trogira; tako je imao potrebno predznanje te lakše i prirodnije sklapao kontakte s kazivačima, a ipak je u svemu uspio zadržati znanstvenu distancu i objektivno promatrati dobivene rezultate.

Temeljni dio magistarskog rada - glazbena građa - klasificirana je prema glazbenim i izvanglazbenim kriterijima. Glazbene osobine napjeva analizirane su s obzirom na tonalne, metroritamske i formalne principe. Rezultati analize izneseni su u preglednim tabelama; njima, međutim, nedostaju upute na pojedine notne primjere na osnovi kojih su rađene tabele. Očekujemo da će takve upute uz redne brojeve notnih primjera autor unijeti u drugi svezak uz notne primjere te tako omogućiti lakše i brže snalaženje u ovom raznolikom i bogatom materijalu. Klasifikaciju prema izvanglazbenim načelima Buble je načinio samo okvirno, unaprijed se ogradiвши, smatrajući to područjem rada etnologa; pjesme je razdijelio prema običajima uz koje se izvode [životni ciklus i godišnji običaji] te prema sadržaju tekstova pjesama.

Publikacija je zanimljiva i zato što je moguće pratiti sve faze njezina nastajanja - od ideja i pripremnih radova, preko arhivskih i terenskih istraživanja do same etnomuzikološke analize sakupljene građe; autor iznosi svoje iskustvo, probleme i moguće prepreke koje su se javljale tokom rada. Stoga ova knjiga može poslužiti kao koristan priručnik mladim istraživačima koji će se vjerojatno susretati sa sličnim problemima na svome području. Pisana veoma jasno, razumljivo i pregledno, publikacija je, zapravo dostupna i širim, izvanznanstvenim krugovima što je djelomično i bila njezina svrha: valja istaći da ju je, kao vrijedan rezultat znanstvenog proučavanja glazbene prakse

